

38. Què era el Sanedrí?

El Sanedrí era la Cort Suprema de la llei jueva, amb la missió d'administrar justícia interpretant i aplicant la Torah, tant oral com escrita. Alhora, ostentava la representació del poble jueu davant l'autoritat romana.

21/06/2006

D'acord amb una antiga tradició tenia setanta-un membres, hereus, segons se suposava, de les tasques dutes a terme pels setanta ancians

que ajudaven a Moisès en l'administració de justícia, més el propi Moisès. Es va desenvolupar, integrant representants de la noblesa sacerdotal i de les famílies més notables, possiblement durant el període persa, és a dir a partir del segle V – IV a. de C. S'esmenta per primera vegada, encara que amb el nom de *gerousía* (consell d'ancians) en temps del rei Antioco III de Síria (223-187 a. de C.). Amb el nom de *synedrion* està testificat des del regnat de Hircano II (63-40 a. de C.). En aquests moments ho presidia el monarca asmoneu, que també era summe sacerdot.

Herodes el Gran al començament del seu regnat va manar executar a gran part dels seus membres —quaranta-cinc, segons Flavi Josep (*Antiquitates iudaicae* 15,6)—, perquè el consell s'havia atrevit a recordar-li els límits en els quals havia de moure's el seu poder. Els va reemplaçar per

personatges submissos als seus desitjos. Durant el seu regnat, i després en temps de Arquelao, el Sanedrí a penes va tenir importància.

En l'època dels governadors romans, també en la de Ponç Pilat, el Sanedrí va exercir de nou les seves funcions judicials en processos civils i penals, dintre del territori de la Judea. En aquests moments les seves relacions amb l'administració romana eren fluïdes, i el relatiu àmbit d'autonomia que se li va deixar està d'acord amb la política romana en els territoris conquistats. No obstant això, el més probable és que en aquests moments la *potestas gladii*, és a dir, la capacitat de dictar una sentència de mort, estigués reservada al governador romà (*praefectus*) que, com era l'ordinari en aquests moments, hauria rebut de l'emperador amplis poders judicials, entre ells aquesta potestat. Per tant,

el Sanedrí encara que podia entendre de les causes que li eren pròpies no podia condemnar a ningú a mort.

La reunió dels seus membres durant la nit per a interrogar a Jesús no va ser sinó una investigació preliminar per a perfilar les acusacions que mereixien la pena cabdal per a presentar-les, al matí següent, en contra de Jesús en el procés davant el prefecte romà.

Bibliografia: Joachim Gnilka, *Jesús de Nazaret. Mensaje e historia* (Herder, Barcelona 1993); Antonio Rodríguez Carmona, *La religión judía. Historia y teología*, (B.A.C., Madrid 2001).

Francisco Varo

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/38-que-
era-el-sanedri/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/38-que-
era-el-sanedri/) (07/08/2025)